

Journal of Human Rights and Peace Studies

journal homepage: <https://www.tci-thaijo.org/index.php/HRPS/index>

EDITORIAL

Yanuar Sumarlan¹, Editor

Our Journal (Edition 10/2) this time reveals seven articles from Myanmar, Thailand (in Thai), and Vietnam. Tin Hla and Mst Umme Habiba Fahmina Karim reported the troubled situation of access to education in Pekon Township Myanmar after the coup in May 2021 and following clashes between the military and armed resistance groups. In “Disrupted Education System and Ongoing Conflict in Myanmar: An Analysis of the Educational Situation in Pekon Township”, interviews reveal that the conflicts and attacks to schools, universities, students, and teachers have reduced rights to education into rubbles in this country. These authors measured the perimeters of the educational qualities along the four axes of Accessibility, Availability, Acceptability, and Adaptability, and they found that these measurements showed nothing was good there. Therefore, the state had no choice but to resume safe education services for all in Myanmar and to stop attacks on educational facilities. Along the same vein, the space for academic freedom before and after the 2021 military coup was reported as problematic by Nwet K. Khine (“Space for academic freedom in Myanmar before and after the 2021 military coup”). Utilizing the Gramscian State Theory, this author showed that the State Administrative Council bolstered ideological influence using staff training and legal modification as tools for state’s transmission of ideology. The state forced universities to conform to the state’s ideology and fulfill legal, procedural and institutional obligations of the ideological state apparatuses. The importance of State Administration is shown by Chu Manh Hung & Le Thi Anh Dao (“Incorporating Informal Female Waste Pickers into Plastic Waste Management: An Analysis of Vietnam’s Policies and Regulations”) in the analysis on Vietnam’s management of plastic waste. The State’s attempt to launch the Extended Producer Responsibility (EPR) Program in 2024 remains futile to recognize properly the Informal Female Waste Pickers (IFWPs) roles. To effectively incorporate IFWPs into

¹ Institute of Human Rights and Peace Studies, Mahidol University

the EPR system, the government should enact a law that officially recognizes waste picking as a profession and professionalizes this workforce by incorporating them into more capable organizations.

Moving to Thailand, Miriam Jaehn focused her analysis ("Born into Hospitality —Are Second-Generation Refugees Temporary Guests or Residents 'At Home'?") on the fate of Rohingya refugees in Thailand. Taking a case of one refugee, this author revealed that second-generation Rohingya's sense of home is forged through floating intimate ties that allow them to secure their lives in Thailand and remake their homes elsewhere whenever needed. Though constructed as a 'national security threat' and perceived as unwelcome guests by the government, second-generation Rohingya act as residents and become residents at the margins of the nation-state where its sovereignty over territory and people remains challenged. At the end, the author claimed that second-generation Rohingya's routes of home along the thresholds of the nation-state beg the question of whether they can still legitimately be viewed only as 'temporary guests.' Meanwhile, back in Myanmar, Natiza Lutfi and Rafayat Shanto ("Ethnicity and the Politics of Revolution in Myanmar: The Fate of the Arakan Army") argued that the unresolved conflicts between the state and ethnic groups since the Independence Day had produced a plethora of shaky peace processes. Using the case of the ethnic strife between the Arakan Army in Myanmar, this article examines and proves the factors that impede the peace process after 2011. Winchana Mopattamthai ("The Achievement of Using the Process of Creating Inner Peace through Non-Harming as Buddhist Integration") revealed the meaning of forgiveness, relationship between non-harming and inner peace in Theravada Buddhism, and the creation of inner peace through the process of non-harming. The concepts used in this article are "calmness," "abhaiyadana" (forgiveness), "non-harming," and "inner peace." After interviewing 30 samples, the author found that the majority of these samples experienced much changes in terms of thoughts and attitudes, emotions, and changes in relationships.

And finally, Htet Hlaing Win ("Everyday Forms of Resistance and Political Killings in Post-Coup Myanmar After 2021") proved the changes in Myanmar citizens' worldview and behavior when the time came to resist the junta in "everyday forms of resistance" *a la* James Scott. Nevertheless, the rampant political killing in Myanmar was done after the victims were picked due to their different behavior; thus, the connection between "everyday forms of resistance" and "political killings" was shown in victim selection.

บทบรรณาธิการ

ยานัวร์ สุมาร์ลัน², บรรณาธิการ

วารสารสิทธิและสันติศึกษาปีที่ 10 ฉบับที่ 2 นี้นำเสนอบทความเกี่ยวกับประเทศเมียนมาร์ ไทย และเวียดนาม ในบทความแรก Tin Hla และ Mst Umme Habiba Fahmina Karim กล่าวถึงปัญหาการเข้าถึงการศึกษาในเมืองเปกอนของเมียนมาร์ภายหลังการรัฐประหารพ.ศ. 2564 รวมถึงการปะทะกันระหว่างกองทัพเมียนมาร์และกลุ่มติดอาวุธ บทความเรื่อง "ระบบการศึกษาที่บ้านป่วนและความขัดแย้งที่ดำเนินอยู่ในเมียนมาร์: บทวิเคราะห์สถานการณ์ความขัดแย้งในเมืองเปกอน" นี้ พบว่า ความขัดแย้งและการโจมตีโรงเรียน มหาวิทยาลัย นักเรียน และครูอาจารย์ได้บั่นทอนสิทธิในการศึกษาของเมียนมาร์ ผู้เขียนได้ประเมินคุณภาพการศึกษาทั้งในด้านการเข้าถึง การจัดหา การยอมรับและการปรับตัว โดยพบว่า ไม่มีด้านใดอยู่ในระดับที่ดี ดังนั้น รัฐบาลเมียนมาร์จึงควรฟื้นฟูความปลอดภัยในระบบการศึกษา และยุติการโจมตีสถานศึกษา สืบเนื่องในประเด็นการศึกษา Nwet K. Khine นำเสนอบทความเรื่อง "พื้นที่เสรีภาพด้านการศึกษาในเมียนมาร์เปรียบเทียบกับก่อนและหลังการรัฐประหารในปีพ.ศ. 2564" โดยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาเสรีภาพด้านวิชาการในเมียนมาร์ทั้งก่อนและหลังการรัฐประหารผ่านทฤษฎีของกรัมสกี ผลศึกษาพบว่า สภาบริหารแห่งรัฐสร้างเสริมอิทธิพลด้านอุดมการณ์ด้วยการอบรมเจ้าหน้าที่และการแก้ไขกฎหมายเป็นเครื่องมือสำคัญในการเผยแพร่อุดมการณ์ของรัฐ โดยรัฐบาลได้บังคับให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ปฏิบัติตามอุดมการณ์ของรัฐ รวมถึงปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย ข้อบังคับต่าง ๆ ในเรื่องการบริหารจัดการของรัฐ Chu Manh Hung & Le Thi Anh Dao นำเสนอบทความเรื่อง "การผนวกรวมคนเก็บขยะนอกระบบที่เป็นผู้หญิงเข้าสู่ระบบการบริหารจัดการขยะพลาสติก: บทวิเคราะห์นโยบายและกฎระเบียบของเวียดนาม" โดยกล่าวถึงความล้มเหลวของรัฐในการตระหนักถึงบทบาทของคนเก็บขยะนอกระบบที่เป็นผู้หญิงในโครงการการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิตในปีพ.ศ. 2567 ดังนั้น รัฐบาลจึงควรบัญญัติกฎหมายที่รับรองอาชีพการเก็บขยะอย่างเป็นทางการ รวมถึงผนวกรวมแรงงานกลุ่มนี้ในองค์กรที่มีศักยภาพความสามารถ

สำหรับประเทศไทย Miriam Jaehn นำเสนอบทความเรื่อง "Born into Hospitality —Are Second-Generation Refugees Temporary Guests or Residents 'At Home'?" ที่ศึกษาชะตากรรมของผู้พลัดถิ่นชาวโรฮิงญาในประเทศไทย ผู้เขียนเผยถึงความรู้สึกเหมือนอยู่บ้านของชาวโรฮิงญาคนที่สองทำให้คนกลุ่มนี้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในประเทศไทยและอาจอพยพไปอยู่ที่ใดก็ได้ตามที่ต้องการ แต่การถูกมองโดยรัฐบาลว่าเป็นภัยคุกคามต่อประเทศชาติและเป็นแขกอันไม่พึงประสงค์ ชาวโรฮิงญาคนที่สองจึงทำตัวเหมือนเป็นผู้อยู่อาศัย ถัดมาในงานเขียนของ Nafisa Nazin Lutfa และ Rafayat Ahmed Shanto เรื่อง "Ethnicity and the Politics of Revolution in Myanmar: The Fate of the Arakan Army" นำเสนอว่า ความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลเมียนมาร์และกลุ่มชาติพันธุ์ส่งผลให้กระบวนการสันติภาพสันคลอน

² สถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้เขียนอาศัยกรณีการสู้รบระหว่างกองกำลังอาระกันกับรัฐบาลเพื่อศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่ขัดขวางกระบวนการสันติภาพนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 ในบทความเรื่อง "ผลสัมฤทธิ์การใช้กระบวนการสร้างสันติในตนเองด้วยอภัยทานเชิงพุทธบูรณาการ" ที่เขียนโดยวิไลชนา โมพัตตามไท พูดถึง การอภัยทาน ความสัมพันธ์ระหว่างอภัยทานและสันติในตนเองในพุทธศาสนาเถรวาท รวมถึงการสร้างสันติใจตนเองผ่านการอภัยทาน ด้วยการสัมภาษณ์ตัวอย่างจำนวน 30 คน ผู้เขียนพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเปลี่ยนแปลงความคิด ทศนคติ อารมณ์ความรู้สึกและการเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์ต่าง ๆ

ในบทความชิ้นสุดท้าย Htet Hlaing Win นำเสนอบทความเรื่อง "รูปแบบประจำวันของการต่อต้านและการเข่นฆ่าทางการเมืองภายหลังรัฐประหาร" ศึกษาการเปลี่ยนแปลงมุมมองและพฤติกรรมของพลเมืองชาวเมียนมาร์ในการต่อต้านคณะรัฐประหารดังเช่นที่ James Scott นำเสนอไว้ อย่างไรก็ตาม การเข่นฆ่าทางการเมืองในเมียนมาร์ยังคงเกิดขึ้นกับเหยื่อที่มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น จึงมีความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบประจำวันของการต่อต้านและการเข่นฆ่าทางการเมืองในการคัดเลือกเหยื่อเป้าหมาย